

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 iunie 2018

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

mun. Chișinău

Nicolae Gordilă

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Chiriac Cristin în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2018, în cauza penală în privința lui:

Babaev Lilian xxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.01.2016 – 13.10.2016;

Instanța de apel: 08.02.2018 - 21.02.2018;

Instanța de recurs: 15.05.2018- 13.06.2018;

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 octombrie 2016, Babaev Lilian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, la 6 (șase) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, la 14.12.2015, aproximativ ora 10.50, Babaev Iulian aflându-se în ospeție în apartamentul nr. xxxx, din str. xxxx, mun. xxxx, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, conștientizând ilegalitatea acțiunilor sale și dorind survenirea urmărilor, în mod tainic a sustras din geanta cet. Bulmaga Ludmila 170 euro, trei bancnote cu nominalul de 50 euro și una cu nominalul de 20 euro, care conform cursului valutar al BNM constituie 3709,077 lei, un telefon mobil de model Iphone 4 S la prețul de 3271,5 lei, o brățară din aur de 5,45 gr., la prețul de 3703,2 lei, un inel din aur de 1.7 gr., la prețul de 1155 lei, un inel din aur de 2 gr., la prețul de 1359 lei, astfel cauzându-i părții vătămate daune în proporții considerabile în sumă totală de 13 197,777 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința avocatul Chiriac Cristin în numele inculpatului a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea apelului a invocat că:

- sentința nominalizată este lipsită de temei juridic urmând a fi casată, deoarece cauza penală a fost examinată în absența inculpatului fiindu-i încălcate drepturile prevăzute de art. 66 alin. (2) p. 20, 30, 31, 32 Cod de procedură penală, redând aceste obiecții asupra documentelor și proceselor-verbale ale acțiunilor procesuale propuse de partea acuzării prevăzute de art.373 Cod de procedură penală, cât și obiecții împotriva acțiunilor ilegale ale participanților în procesul de judecată;

- declarațiile martorilor sunt contradictorii cu declarațiile părții vătămate și nu stabilesc cert vinovăția inculpatului, iar instanța de fond nu a analizat sub toate aspectele probele prezentate și cercetate în ședința de judecată, din punct de vedere a coroborării lor și nu a apreciat probele, conform propriei convingeri formată în urma examinării lor în ansamblu, în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2018 a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care lui Babaev Lilian recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit.d) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar conform prevederilor art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe termen de probațiune de 2 (doi) ani.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. Colegiul penal a reținut că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Inculpatul Babaev Lilian în ședința instanței de fond nu s-a prezentat fiind citat legal despre data, ora și locul examinării cauzei. La 29.06.2016. de către șeful Inspectoratului de Poliție Călărași, Gheorghe Stratan au fost expediate instanței de judecată materialele acumulate pe cet. Babaev Lilian, a.n.xxxx. locuitor al s. xxxx, r-nul xxxx.

Din materialele prezentate, instanța a reținut că într-adevăr inculpatul are viză de domiciliul în s. xxxx, r-nul xxxx, dar la moment nu se află pe teritoriul satului și locul aflării nu este cunoscut. Totodată, prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12.05.2016, a fost anunțat în căutare și prin confirmarea nr. 10556 din 13.07.2016 s-a constatat că a fost pornit dosar de căutare cu nr. 2016010242, efectuându-se măsuri speciale de investigație în vederea stabilirii și reținerii persoanei învinuite - Babaev Lilian.

Astfel, deși avocatul inculpatului solicită achitarea acestuia, poziție susținută și de către inculpat, vinovăția lui se dovedește prin declarațiile părții vătămate, a martorilor, precum și prin materialele cauzei, iar prima instanță cercetând în modul

stabilit probele prezentate, analizându-le în ansamblu, a adoptat o sentință de condamnare întemeiată, prin care l-a recunoscut pe Babaev Lilian vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Totodată, Colegiul a precizat că, solicitarea avocatului privind aplicarea amnistiei nu poate fi admisă, deoarece inculpatul nu a restituit integral prejudiciul cauzat prin infracțiune, acesta invocând că banii și brățara nu au fost restituite. El a întors doar inelele și telefonul mobil, astfel nefiind întrunite condițiile pentru aplicarea Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia, în legătură cu aniversarea a XXV-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În ceea ce privește argumentele declarate în apelul avocatului Chiriac Cristin în numele inculpatului, precum că declarațiile martorilor combat declarațiile părții vătămate, fapt ce demonstrează că învinuirea nu este altceva decât o învinuire bazată pe presupuneri și nicidecum pe fapte și probe concludente și pertinente, acestea nu pot fi reținute, or, Colegiul penal a apreciat critic aceste afirmații pe motiv că judecătorul a apreciat din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probele, acestea fiind apreciate conform propriei convingeri formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv fiind călăuzit de lege.

La aprecierea tipului și mărimii pedepsei, Colegiul a stipulat că, instanța de fond nu a luat în considerație caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, circumstanțele săvârșirii acesteia și circumstanțele atenuante.

Astfel, la stabilirea pedepsei, Colegiul penal a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale, iar la numirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată la fel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest sens, Colegiul penal a menționat că reieșind din gravitatea infracțiunii incriminate, gradul prejudiciabil al faptei săvârșite și persoana inculpatului, atitudinea acestuia după comiterea infracțiunii, atitudinea acestuia față de fapta comisă, vârsta tânără, absența antecedentelor penale, recunoașterea vinovăției în cadrul urmăririi penale, caracteristica pozitivă a făptuitorului, instanța de fond a aplicat o pedeapsă prea aspră față de inculpat, considerând neîntemeiat că în cazul de față este rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa sub formă de închisoare.

Colegiul a considerat că, prima instanță neîntemeiat i-a numit lui Babaev Lilian o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 6 (șase) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. Or, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de apel a ajuns la concluzia că nu este rațional ca

acesta să execute pedeapsa stabilită cu închisoare real, fiind dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Prin urmare, Colegiul a precizat că în conformitate cu prevederile art. 90 alin.(1) Cod penală, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, a ajuns la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Apreciind în ansamblu circumstanțele cauzei inclusiv personalitatea inculpatului, Colegiul penal a ajuns la concluzia aplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a pedepsei privative de libertate.

5. Nefiind de acord cu decizia pronunțată avocatul Chiriac Cristin în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, indicând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare sau de încetare a procesului penal în legătură cu aplicarea legii cu privire la amnistie.

În motivarea recursului avocatul a indicat că, instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și a admis o eroare gravă de fapt prin neadmiterea cererii inculpatului cu privire la amnistie, deoarece Babaev Lilian fiind audiat în calitate de bănuit a recunoscut vina, acțiune civilă din partea părții vătămate nu este, iar prin sentință corpurile delictive, care reprezintă bunurile sustrase au fost restituite proprietarului.

6. Asupra recursului a depus referință procurorul, prin care s-a expus întru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece este lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, iar erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Colegiul penal constată că, avocatul în recursul său indică ca temei de drept pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicitând achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal, deoarece instanțele de judecată nu au apreciat la justa valoare probele administrate la cauza penală.

Colegiul penal reține că, conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Instanța de recurs precizează că avocatul referindu-se la pct. 6 din norma menționată indică de fapt că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă fără a-și argumenta motivul invocat.

După cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la casarea parțială a sentinței instanței de fond, , în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Mai mult ca atât, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu au confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Astfel, Colegiul menționează că instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele apelantului invocate în apel și corect s-a expus asupra acestora.

În ce privește argumentul care reprezintă eroare de drept prevăzută la pct.8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs relatează că, acest temei este prezent atunci, când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective. Prin urmare, temeiul la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

Așadar, temeiul invocat include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin

intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Astfel, instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recursul ordinar, referitor la nevinovăția inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor apelanților, pe care Colegiul le însușește.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în pct.4.1. a prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptelor este corectă și corespunde situației de fapt reținute, corect instanța ajungând la concluzia privind casarea parțială a sentinței primei instanțe, doar în latura pedespei.

De asemenea, Colegiul penal menționează că argumentul precum că, *nu au fost întrunite elementele infracțiunii* este neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurenților, or, instanța inferioară corect a conchis că în acțiunile lui Babaev Lilian sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Subsidiar, Colegiul reține că, avocatul-recurent prin recursul declarat solicită și încetarea procesului penal în legătură cu aplicarea amnistiei, or, asupra acestui argument instanța de apel și-a expus opinia, care este corectă și întemeiată, deoarece inculpatul nu a restituit integral prejudiciul cauzat prin infracțiune, el a întors doar inelele și telefonul mobil, iar faptul că prin sentință corpurile delictive, care reprezintă bunurile sustrase au fost restituite proprietarului, după cum invocă avocatul, nu constituie temei de amnistie, ci sunt chestiunile pe care le soluționează instanța de judecată la adoptarea sentinței, conform art. 385 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, astfel, circumstanțele descrise denotă că în cauză nu sunt întrunite condițiile pentru aplicarea Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia, în legătură cu aniversarea a XXV-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Concomitent, avocatul-recurent Chiriac Cristin solicită pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că nu s-a constatat existența vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii de furt și *încetarea procesului penal* cu aplicarea amnistiei, or, Colegiul reține că, invocarea celor două solicitări concomitent duc la apariția unei contradicții, deoarece la baza acestora sunt puse argumente care se contrazic.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că hotărârea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză. Argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate și prin urmare, prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Chiriac Cristin în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2018, în cauza penală în privința lui Babaev Lilian, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 11 iulie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun